

Олегові Ш

I

Коли приходиш ніжний і шумкий,
І дзвоном слів перетинаєш спокій,
Мені здається — весняних потоків
Пливуть бурхливі і ясні струмки.

Тоді вдаряють спінені думки
У таємничість непочатих років,
Куди пірве твої юнацькі кроки
Далекий шлях — тривожний і стрімкий.

Так радісно тримать твої долоні
У цій кімнаті, де в низькім поклоні
Схилились айстри на овальний стіл,

Та все ж життя — це обрії далекі,
Це літаків непогамовний клекіт,
І у руках скажений скоростріл.

II

Не раз кажу: змагайся і шукай!
Вдивляйся в очі пристрастей і зречень!
І знаю я: в один затишлий вечір
До інших брам сягне твоя рука.

Щось захлисне, мов повинна ріка,
Моє лице і всі знайомі речі,
Бо щастя вихром упаде на плечі
Й закрутить дні, мов крила вітряка.

Та ледве прийде кликане і ждане
Ти кинеш все, щоб на гучні майдани
Піти услід за тисячами ніг...

І раптом пам'ять, мов натхненний майстер
Вогнем змалює золотавість айстер,
Овальний стіл і мій веселий сміх.